

Beeld/spraak

Mine DALEMANS / Jozefien VAN HUFFEL

HECHTEL | „Stap in. Kom bij me zitten.” De vroege christen Filippus twijfelt niet als een man in een koets die woorden tot hem richt. Hij vertelt over Christus, met een vuur dat aanstekelijk werkt: de man laat zich dopen. *Stap in, kom bij me zitten.* Zes woorden als pastoraal jaarthema voor het onderwijs in het bisdom Hasselt. Tijdens een avondlijke wandeling in Hechtel stonden directieleden en leerkrachten er alvast bij stil. Durven we instappen bij zoekende collega's, leerlingen met vragen, zodat ze onze innerlijke vlam kunnen voelen en zien?

Beste Sinterklaas,

Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

„ Bij uw aankomst in Antwerpen beweerde de tv-commentator dat u een gewezen speler bent van de voetbalploeg Real Madrid. Ik ben zo vrij dat niet te geloven. Dan woonde u al lang niet meer in het door de Eurocrisis getroffen Spanje, maar in het belastingparadijselijke Monaco, zoals tal van mijn sportieve landgenoten.

U zult wel weten dat – in weerwil van het feit dat onze grote steden worden geregeerd door lieden die niet meteen behoren tot de vroomste politieke fracties – er in Vlaanderen haast wordt gevochten om u jaarlijks te mogen verwelkomen. Er wordt door zo'n stad aan de omroep een aardige cent betaald om u, in het gezelschap van de burgervader, televisiegewijs rechtstreeks in de huiskamer te brengen. Een blijde intrede van u, monseigneur, blijkt voor zo'n stad meer zegen te brengen dan bijvoorbeeld een misdaadreeks met dezelfde stad als achtergrond.

U bent niet meer alleen van 'A', goede Sint. We weten dat u de benijdenswaardige gave van de bilocatie heeft, die u in staat stelt op twee plaatsen tegelijk aanwezig te zijn, maar de stad Gent had zelfs gemeend aan uw omnipresentie paal en perk te moeten stellen.

Aan de neringdoeners en middenstanders werd een brief gestuurd met de vraag u niet op te voeren in hun zaak, terwijl u in gezelschap van de schepen van

Feestelijkheden door de stad draafde. Er werden zelfs een paar agenten ingezet die jacht dienden te maken op 'nepsinterklazen'. Voor de camera werd uitgelegd dat zulks was bedoeld om de Gentse kinderen niet in verwarring te brengen als ze ineens meer dan één sint in hun buurt zouden zien. Vervolgens kwam een dame van de toeristische dienst die voorzorgsmaatregel nog eens extra uitleggen en wel op zo'n manier, dat de kinderen die op dat uur naar het televisienieuws zaten te kijken, in opperste verwarring werden achtergelaten. „Nie vree wijs”, zoals ze in Gent zeggen.

Misschien heeft u het ook al gemerkt, Sinterklaas – u zult ook wel de gave bezitten om naar alle televisiezenders tegelijk te kunnen kijken, digitaal verzorgd te worden – de kinderen hebben almaar minder moeite om in u te geloven. Dankzij de talrijke jeugdfeuilletons waarin elfen en zeemeerminnen zich onder de stervelingen begeven, is het magische iets bijna alledaags geworden. Er gebeuren in die series zo veel wondere dingen, waarbij uw jaarlijkse tocht met uw paard over de daken gewoon verbleekt.

Niemand verbaast er zich ook over dat u de rest van het jaar onzichtbaar bent op de televisie. Met uw weelderige witte haardos en grijze baard behoort u onmiskenbaar tot de categorie oudere mensen die in Vlaanderen

zelden of nooit op de televisie worden getoond. Tenminste als ze geen grappige dingen zeggen of doen zoals in *Man bijt hond* of *Benidorm Bastards*.

Ja, laatst was er nog even de 94-jarige Franse auteur Stéphane Hessel die met zijn boekje *Neem het niet!* de inspiratie zou leveren voor uw jeugdige landgenoten, de indignados, voor wie ik vermoed dat u veel sympathie moet hebben. Die verontwaardigden werden hier in Brussel onthaald op een paar harde stompen door de politie en waren tegelijk het voorwerp van wat wij in 1968 „repressieve tolerantie” noemden. Ze werden namelijk door een paar politieke leiders geprezen om hun engagement en hun ideeën werden meteen doodgeknuffeld. Terwijl over Hessel in de media werd bericht als over „een krasse knar” die er met zijn pamfletje was in geslaagd de oplagen van Vlaamse kookboeken te overtreffen.

En als u straks, lieve Sint, de ruime multimediapakketten, de nieuwste ePads en iPhones, de VTech-computers voor kleuters en interactieve knuffel uit uw speelgoedzak laat glijden, zullen we allemaal wel een tijdje zoet zijn.

Tot volgend jaar, Goede Sint, wanneer uw boot vermoedelijk aanlegt op het derde jeugdkanaal van de openbare omroep, ergens tussen spuiten en slikken. Steeds uw nederige dienaar.„